

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 36

Fylke: Aust. Agder

Tilleggsspørsmål nr. -

Herad: Lunde

Emne: Helling, fallet og alfred

Bygdelag: Øvre og under

Oppskr. av: John A. Brund

Gard: Gornes

(adresse): Lunde Østlunde

G.nr. 78 Br.nr. 4

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. *Etter eiga røynsle.*

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Helling, fallet og alfred.

Her uttrykte folk "ja og nei" med ei kærth, med hande.
Ein klar ut med hande heldt litt til sida, var ein brann ja
og nei

20.

Før i tide heldt folk ja alle ein måte, anten ein kjendte dei
heldt ikkje. No er det litt, mid det, folk går mot så litt, og
deg farlei når det er utgjord.

3

Nei det var det ikkje, men bylvlog, var ein knapp til å
helte fyrst.

4.

Enn så goddag forbiut blund det det nord deg! når det var ein
svare ein måte, var det ei kærth ein kjend, godt så ein
gjernu heldt for å kje. "Godag er du ikkje, brudevord enno
eg kjend. Sosialt att det heldt. Vordit molle. Sidaer litt og såg
deg." Ek det barn begjer ein alltid. "Godt litt, gut eller
godag litt gjerd."

5.

Ja, der var ja litt. Heldt i gammel tid var ein heldt
heldt for H. prest. I gammel dagar titulero dei ferdte
med. "Godag far forbiut her i det" I antikkemenn

2
Helta dei snygje, and balle, når dei traff ein av ballemann
eller ein veser dyrd mann i lagda. Seemari i tida toff dei gjer
me av leg hatten eller huo, når dei traff meire høg eyde
foell. Helles var det itette vanlig å ta hovedslaget
når dei møtt, lagde foell.

6

Ved berlige høve hois der hadde innbryff döttfoell hje
han dei møtt toff dei gjerde huo eller hatten av leg når
dei brand toff med vedkomandi. Dei tok aldri hovedslaget
av med legge hunder kex.

7

Det er bylstaft att dei helta når dyrdamt når ein var
i høgsteddrakt. 3 Hvardags hledi helso ein Godog" når ein
møstet.

8

Når foell asistelt bær. Hverdi heinamann helst dei jant
med å ta i hand og kom dei på selving hand helst dei alltid
det kunde hende at dei og to hand helst på boren på garden.

9

Jau, når dei møstet og var gamle. Seim kunde det hende
at dei toff einannan som helser og klappre döttomandi
på ryggen.

10

Ja, her berulle dei snygje å st med hatten i hande der
høyre, klappre ringe og på kjepp. De det same bylstaft om dei
arbeide på allest. Evannom, stoppe opp med arbeidet så
lunge ringe på bær.

11

Dei stod skud og and hatten i hande når eit loker bryggje
eller ei liffers brygg foell i for å vise dyrdod for den.

12

For i tida helst foell på hester og katten og kuene
på garden. Dei ba bestandigst på kjepp når dei kalla på
bær.

13

Om anongen når dei traff kvarandi så dei alltid God

Morgun, Frax dei kvarandu om framiddag
 Lá dei Godag, Nár dei framid middag lorde
 Lá dei God middag, Og om ettesmidagun Lá dei God eftá, og
 mar dei Lelli frá kvarandu om kveldun Lá dei allid Godkall
 Nár dei Ljfuldi leggja seg til matto Lá dei framandu, God matt
 14

Me rekknar det sam ein rekknar í segja god morgun frá
 Kvar tid frá dagun. Í bygam, bruttar dei á segja, Godnarrun
 det ei Kvar tid frá dagun.

15

Me Landfóll betragar det sam jaleru

16

Í bygam bruttar ein á segja, Godnarrun hede dogud runt.
 På lands byggda byarni vund er det svarlykt í segja
 Godag og Gærud nár me Lelli.

17

Mærgi bruttar og kalla med ordo "Gude freid, det gjelder
 held aldri full. Det voregi betragar det sam er vund bruttar
 i vor byggd.

18

Dei bruttar mygile á segja "Gud segur dig hest.
 mar aldri full kallat

19

Jari, mar skakken i huld rett einot ein gjest ute frá
 fremd og fylger han inn i storo, vil han gj, comi gjenta
 hellinga til des sam er vund i storo.

20

Var det motta lortig ein vidd. tala med hest fareu alen
 om siolla som dei ander ettes. Mtel de bygra toll han
 berken til side, og bod ein á frá tala med han i riorun

21

Ja, det er naturlig at ein leaukar frá dora for ein gjestinn

22

Dei var allid: "Var lá god, Nam ein. Nár han byer ein
 hettar han byrdeavnd frá dei sam er vund er.

23

Ein Sam Nam ein i hveli eller haddi bawka þu blái
Som sigel stáandi. Vid þra eitil dei lead þan ein á þa flátt

24

þan tok allid hattu ar sig þar þan þar þan ein and, og stod
der til dei lead þan selje sig.

25

Var þo god Nam og sel þeig.

26

Var det prestur L. d. eller ein sennu meir þog sigel þetta
reisti dei þog þant og halsa þyrðelig þu þan Sam Nam.

27

Det bestli þant god og, þar er der þan ein efri. Væ þu
god sel ein þu.

28

Nam þu endu þu þan þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu
mali, meiri, þantliat.

29

Forsel þu þu og dei þu þu. Gud þu þu.

30

A. Var det þu ein Sam. L. þu. ut þu þu þu þu
þan god reit og þu þan ut.

B. Var det wolla þu ein þu þu þu þu þu þu þu
god. Al Gud reit þu þu þu þu þu þu þu þu
þu þu.

31

Var det þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þu þu.

32

Det var meir þu þu þu þu þu þu þu þu
meir þu þu þu þu þu þu þu þu.

34

Þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þu þu.

35

Det var ein þu, þu þu þu þu þu, det var ein meir.
þu þu þu þu þu þu þu þu.

36.

Hendi det at dei flytta på handa var det for å latta for
gare dei fottu

37

Det hendi aldrig her så vite og vit

38

Kom me samogjenta eller lille gut. så vel og flytta dytt.

39

Ja det hendi itly. Skylden her. Dei latta det. å flyte
mali. og det gjorde både barn og store for morne lutt.

40

Alle hendi gjera det, men det var jo smilt med sin
foreldre og barn det var brukta.

41.

Ja, det var brukta her å stela maten til barnet, ved
å ta ut tall i maten fra barnet og kvege maten mellom
fette og lang fingere. Dei latta det her. å klype mati.

42

Nei, det har eg aldrig hørt om brukta her.

43

Det hendi itly her så vite og vit.

44

Når det var barn daga ønske dei gjerne det luttet med barnet.
Var det fødtelidag, så ein gjerne, gratulerer med dagen.

45

Dei brukta å segje. Gladlig jul, god og lykke mynt
Gladlig påske, eller pinkefest. Tiltulle med barnet.
Gladlig tiltulle med bruderinge, Gladlig bryllupsfest.

46

Ved grasferd brukta ein av familien og latta alle som
har mit fram og segul. arbidne den luttet, og samt sin
de har har alle som har mit fram til å møte det bryte
hudi å gå bognat. Me kaller det her latta, alle for den
arbidne,

47

Moter emn ein som emn itly, her mota telvort for

9/10/19 am faebi ulur à helba.

50

Me segger du det vanlige menneske. De det serer sig højtæn-
de folk. I det gamle folk og "jer" og på det aldele folk.
51.

Dygtig i landet brænder sin å ligge "hår" og "hø" arbejder
for "du" eller "di" til møllen

Joona Luoma